

har dog medført den gode Følge, at vi have faaet denne store og for saa mangfoldige Mennesker saa vigtige Sag til 2den Behandling. Dertil maa endnu føjes, at der har været en glædelig Overensstemmelse mellem Udvalgets Medlemmer, og dobbelt glædeligt er det jo, at Regeringen vil kunne slutte sig til Ændringsforslagene, efter at visse Forslag, som man havde opstillet, under Forhandlingerne ved Imødekommen fra Udvalgets Side ere blevne tagne tilbage. At vi ikke kunne naa til at faa denne Sag ført igennem i indeværende Samling, er fremhævet af flere ærede Talere, men ikke desmindre er det, som det ogsaa er udtalt fra flere Sider, meget vigtigt, at vi komme til denne anden Behandling, og at vi derved komme til et foreløbigt Resultat. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det for mig er særdeles tilfredsstillende, at vi ikke ere blevne staaende ved Udvalgets Betænkning, men at vi, da der er saa stor Enstemmighed i Udvalget, tør haabe paa endnu i Dag at se Lovforslaget foreligge som en vistnok med stort Flertal eller maaske enstemmigt ved 2den Behandling vedtagen Beslutning fra dette Ting.

Der er ikke megen Anledning for mig til at gaa langt ind paa disse ganske overordentlig talrige Ændringsforslag, især ikke efter at den ærede Ordfører har gennemgaaet de væsentligste af dem paa en saa klar og udførlig Maade. Jeg vil derfor dvæle nogle Øjeblikke ved et Par af de væsentligste Bestemmelser for derigennem at paavise Forskellen mellem det af Regeringen foreslaaede Lovforslag og det Lovforslag, som vil fremkomme, naar disse Ændringsforslag blive vedtagne.

Den første Ændring er bleven omtalt af forskellige ærede Medlemmer, det er Ombytningen af Forsikringsinspektøren med et Forsikringsraad, i hvis Spidse — saaledes tør jeg vel nok udtrykke det — der staaer en Forsikringsinspektør. Jeg er af den Mening, at denne Ændring meget vel kan accepteres, og jeg har allerede ved første Behandling udtalt min Beredvillighed til at forhandle om en Ændring i den Retning. Jeg er af den Anskuelse, at begge disse Systemer have meget for sig, og jeg tror sikkert, at det kan indrømmes fra mange Sider i Udvalget, at det i mange Maader kunde være en Fordel, om Ansvaret og Magten laa i een Mands Haand. Den sidste ærede Taler fremførte jo endogsaa som en Mulighed, at Magten her kunde komme til at ligge i den enkelte Mands Haand, og at Ansvaret kunde komme

til at ligge i Forsikringsraadets. Allerede derigennem er der jo fremført en Anke, som kan fremføres mod Forsikringsraadet, men jeg erkender fuldt ud, at der kan fremføres Anker ogsaa mod den Ordning, der er foreslaaet i Regeringsforslaget. I Virkeligheden har Regeringen paa dette Omraade staaet som den, der havde at vælge imellem den nu her foreslaaede Form og den Form, som Regeringen foreslog, og man kom da til det Resultat, at der var mest, der talte for det sidste, paa samme Tid, som man anerkendte de Svagheder, der ganske umiskendeligt ere forbundne dermed. Jeg haaber, at den Ordning, der nu er foreslaaet, og som nærmest stemmer med den i Svejts gældende, maa vise sig at være heldbringende. I ethvert Tilfælde har man gjort gode Erfaringer i det nævnte Land om dette System, men man har rigtignok ogsaa i andre Lande følt sig veltilfreds med en enkelt Forsikringsinspektør, udrustet med stor Magt og stort Ansvar.

Den næste Ændring, jeg vil omtale, berøres ogsaa ved første Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Omkostningerne ved dette Forsikringsraad. Naturligvis kommer Forsikringsraadet til at koste noget mere end en Forsikringsinspektør, dog vist ikke saa særdeles meget, da alle have været klar paa, at Forsikringsinspektøren ogsaa uden Raadet maatte have den nødvendige Assistance til de omfattende Arbejder, som paahvilede ham, og som nu ville komme til at paahvile Raadet. Her foreslaar man nu, at Statskassen vel skal udrede Udgifterne til dette Forsikringsraad, men at den i alt væsentligt skal have Pengene tilbage gennem en Afgift, som paalægges samtlige Selskaber, og hvis Størrelse nærmere er bestemt i Lovforslaget. Jeg udtalte allerede ved første Behandling, at denne Tanke ogsaa havde været fremme, og fremførte de Grunde, som havde været afgørende for, at man ikke havde ønsket at bringe det i Forslag, men jeg stillede mig saaledes, at hvis det skulde blive foreslaaet, vilde jeg uden Betænkning tiltræde et Forslag desangaaende. Jeg mener nu, at naar saavel de danske som de udenlandske Forsikringselskaber her i Danmark udøve deres Virksomhed uden nogen som helst Tynge eller Byrde og under friere Forhold, ganske særligt i finansiel Henseende, end vistnok i noget som helst andet eksisterende Land, behøver man ikke at nære nogen Betænkelighed ved paa dette Omraade at gaa til en saa ringe Beskatning til Udførelse af Arbejder, som i meget væsentlig Grad maa